

МОВЛЕННЄВІ МОДИФІКАЦІЇ В ГАЗЕТНОМУ ДИСКУРСІ

Журба І. Ю., студ. ПР-62,
Медвідь О. М., к.філол.н., доц.

Мова газет, безумовно, має певну специфіку, яка відрізняє її від мови художньої або наукової літератури, від розмовної мови - це є наслідком тривалого відбору мовних виразних засобів, найбільш відповідних тому соціальному завданню, яке виконує газета як основний засіб масової інформації.

Мовні штампи — це стерті, колись образні вислови, неточні фрази, безкінечні, стилістично невмотивовані словесні повтори, які створюють негативний стилістико-семантичний ефект. До мовних кліше належать конструкції, побудовані за відповідними моделями словосполучень, зрідка речень, які функціонують переважно в інформаційних жанрах засобів масової інформації й часто відтворюються у мові. Вони виконують роль стандарту, забезпечують найповнішу інформацію й економлять мовлення.

Прагнення до стандартизації мовних засобів відображає інформативну функцію газети, умови функціонування. Цитування - це досить частий елемент структури газетного тексту. Цитата є складною мовною суттю, яка виступає функціональним елементом системи приймаючого тексту і яка призначена для реалізації визначеної комунікативної інтенції і що характеризується рядом інваріантних конвенціонально встановлених формально-змістовних характеристик. Звідси витікає, що якнайповніший опис цитації можливий на підставі її трибічного - структурного, семантичного і прагматичного - вивчення. Газетна мова є потужним засобом впливу та маніпуляції, котрим вправно користуються працівники медіа. Завдяки ретельному підбору подій, деталей їх опису та лексичних одиниць, за допомогою яких це здійснюється, досягається максимальне досягнення мети авторів публікацій. Таким чином, читаючи газетну статтю, реципієнт не просто дізнається про ту чи іншу подію, а сприймає її через призму сприйняття та осмислення її автором. Як наслідок, критичне мислення читача зводиться до мінімуму, а сприймається готовий варіант як інформації так і ставлення до неї. Текст газети - це не хаотичне нагромадження одиниць різних мовних рівнів, а впорядкована система, в якій усе взаємопов'язане та взаємозумовлене. Доцільним є розгляд його у всій складності граматичних і семантичних відношень, а також співвідношень компонентів мови та мовлення.